

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/115/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110011477
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3110011477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. októbra 2014 v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Bc. Márie Snopkovej a Mariána Čáka takto

rozhodol:

Obžalovaný V. K. , nar. XX.XX.XXXX v N., okres E. nad K., trvale bytom Z. Z., B. cesta XXXX/XX, okres Z. Z., prechodne bytom I. X., J. N. XXX/XX, okres R., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

po právoplatnom uznaní viny rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. novembra 2010, č. k. 4T/115/2010-266 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. januára 2011, č. k. 2To/135/2010-303 zo spáchania pokusu trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Tr. zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18. marca 2010 v čase asi o 19.30 hodine pred objektom pizzerie zn. „105“ na Ulici Pionierskej v Dubnici nad Váhom, pristúpil k svojej bývalej družke R. J., trvale bytom X. nad O., Ul. B. č. XXX/XX, ktorej sa začal bezdôvodne vyhrážať zabitím, pričom začal poškodenú udierať pästami opakovane po hlave a následne vytiahol kovový kľúč v tvare písmena L o veľkosti 30 cm a týmto udrel R. J. po vlasovej časti v oblasti hlavy vpravo úderom vyššej intenzity, v dôsledku čoho začala poškodená krváčať z hlavy, následne po tom, čo sa jej podarilo ujsť pred obvineným, vošla do priestorov pizzerie zn. „105“, kde spadla na podlahu, pričom obvinený hodil do priestorov pizzerie horeuvedený kovový kľúč a z miesta ušiel, čím poškodenej R. J. spôsobil otras mozgu, tržnú ranu v temenej oblasti hlavy vpravo, zmliaždenie hlavy za ušnicou vľavo, zmliaždenie predlaktia vľavo, zmliaždenie II. až IV. prsta vľavo a odreninu ruky vľavo, v dôsledku ktorých zranení bola poškodená hospitalizovaná od 19.03.2010 do 22.03.2010, t.j. 4 dni, pričom až do 29.03.2010 bola táto obmedzená v bežnom spôsobe života jednak v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti imobility a nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov a tiež vo zvýšenej fyzickej aktivite, pričom v prípade vyššej intenzity pôsobiacej sily pri použití kovového kľúča v tvare L o veľkosti 30 cm by mohlo dôjsť k zlomenine lebky s možným zmliaždením mozgu,

a pre trestný čin zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.05.2010 v čase o 12.15 hodine pri chodníku na Ulici Bratislavskej oproti vchodu č. 28 v Dubnici nad Váhom podišiel k poškodenej R. J., trvale bytom X. nad O., B. č. XXX/XX, s ktorou v minulosti žil v spoločnej domácnosti, ktorá v tom čase išla po uvedenom chodníku, kde obvinený po tom, ako jej začal vulgárne nadávať, dvakrát ju udrel pästou pravej ruky do oblasti hlavy, následkom čoho poškodená spadla na zem, pričom sa zo zeme postavila, snažila sa pred obvineným ujsť, avšak obvinený ju chytil a nožom o dĺžke 7 cm ju porezal dvakrát na ľavom líci a tiež na malíčku pravej ruky, keď sa bránila

poškodená útoku obvineného, čím jej svojim útokom takto spôsobil pohmoždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre hlavne vpravo s tržnými ranami asi 2 cm a 1,5 cm dlhými pod čelustnou dutinou vpravo, rezné rany ľavej strany tváre sťahujúce od ústneho kútika vľavo až k zvukovodu ľavého ucha asi 25 cm dlhé v tvare Y, zasahujúce do podkožného tkaniva a svaloviny, reznú ranu pod nosom v tvare V asi 2 cm dlhú zasahujúcu do podkožného tkaniva, reznú ranu v oblasti malíčkovej strany pravej ruky asi 7 cm dlhú smerujúcu z dlane na chrbát ruky, zasahujúcu do podkožného tkaniva a pohmoždenie mäkkých tkanív brušnej steny ľahšieho charakteru, v dôsledku ktorých zranení bola cca 1 mesiac práceneschopná, pričom rozsiahle rezné rany ľavej strany tváre zanechávajú trvalé kozmetické následky a u poškodenej spôsobili zmeny, ktoré možno hodnotiť ako zohyzdenie, pričom pri silnejšej intenzite útoku obvineného a jeho smerovaním viac na oblasť krku mohlo dôjsť k poškodenej krčnej tepny a žily, ktoré zranenie by mohlo mať i smrteľný následok,

a pre trestný čin zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.05.2010 v čase asi o 12.20 hodine bezprostredne po tom, ako zaútočil na poškodenú R. J. na U. Z. v X. nad O., dal sa na útek smerom k budove pošty, kde nasadol do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, červenej farby, EČV: BB-063BG, ktorého je majiteľom a na tomto začal unikať, kde počas jazdy bol zastavený príslušníkom hliadky Mestskej polície Dubnica nad Váhom, V. K., ktorá hliadka bola vyznamenaná o napadnutí poškodenej R. J., kde V. K. zastavil vozidlo vedené obvineným stojac pred služobným vozidlom terčikom, čo obvinený nerešpektoval, vozidlo nespomalil a prednou časťou vozidla narazil do ľavého kolena V. K., trvale bytom X. nad O., B. hA. č. XXXX/XXX, ktorý zostal ležať na kapote vozidla, kde asi po 30 až 40 metroch jazdy poškodený zoskočil z kapoty na zem, v dôsledku čoho poškodený V. K. utrpel ľahšie poranenia, ktoré mu jednorázovo ošetrili,

pri nezmenených právoplatných výrokoch adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody

sa o d s u d z u j e

podľa 155 odsek 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písmeno l) a § 37 písmeno h) Tr. zákona a § 38 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 odsek 7 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého sa podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Tr. zákona zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona sa obžalovanému u k l a d á trest prepadnutia veci, a to: 1 ks zaisteného montážneho kovového kľúča v tvare písmena L o veľkosti cca 30 cm a 1 ks zaisteného vreckového nožička s čiernou rukoväťou, všetko v prospech štátu, v zmysle § 60 odsek 6 Tr. zákona.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín dňa 17. septembra 2010 pod č. k. 2 Pv 529/10-40 podal na obžalovaného V. K., nar. XX.XX.XXXX obžalobu celkovo pre tri žalované skutky, právne kvalifikované ako tri trestné činy zločinu a jeden trestný čin prečinu v jednočinnom súbehu s jedným z nich.

Senát okresného súdu po predbežnom prejednaní obžaloby na verejnom zasadnutí dňa 21. októbra 2010 oboznámil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. novembra 2010 v zmysle § 244 ods. 2 Tr. poriadku (v znení účinnom do 31.08.2011) procesné strany, t.j. prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu, že žalovaný skutok v bode 2/ podanej obžaloby vzhľadom na výsledky dokazovania v prípravnom konaní môže posudzovať oproti obžalobe odchylné, a to prísnejšie, ako dokonaný trestný čin zločinu. Následne po prednese obžaloby prokurátorom bol obžalovaný V. K. poučený o všetkých svojich právach podľa § 34, § 121 a § 257 ods. 3 Tr. poriadku s tým, že ku skutkom môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný po tomto poučení urobil ku skutkom v bodoch 1/, 2/ a 3/ vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je z ich spáchania vinný. Nakoľko obžalovaný uznal vinu zo spáchania všetkých skutkov, senát okresného súdu postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Tr. poriadku, pričom na všetky položené otázky v

zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Obžalovaný zároveň uviedol, že si je vedomý, že senát okresného súdu môže skutok v bode 2/ obžaloby kvalifikovať ako dokonaný trestný čin. V zmysle § 257 ods. 5 Tr. poriadku súd následne vzhľadom k vyhláseniam obžalovaného a jeho odpovediam na položené otázky zisťoval stanovisko prítomných procesných protistrán, ktoré zhodne navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokmi o treste, náhrade škody, či ochranného opatrenia. Po tomto zistení senát okresného súdu vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny zo spáchania všetkých žalovaných skutkov uznesením podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. poriadku prijal s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba vo vzťahu k výrokom o treste, náhrade škody, či ochrannom opatrení, keď takýto procesný postup bol možný aj s poukazom na to, že v prípravnom konaní zabezpečené a vykonané dôkazy, a to výpovede poškodených R. J. a V. K. a svedkov V. N., G. J., N. O. a Y. Z., ako aj všetky relevantné listinné dôkazy, o ktorých vierohodnosti neboli žiadne pochybnosti, preukazovali, že sa žalované skutky stali a že sa ich dopustil v celom rozsahu práve obžalovaný V. K..

Senát okresného súdu po prijatí vyhlásení obžalovaného V. K., ktorými uznal vinu zo spáchania skutkov tak, ako sú tieto uvedené vo výrokovej časti rozsudku, bez narušenia ich skutkovej totožnosti, tieto právne jednotlivo posúdil v prípade skutku v bode 1/ ako pokus trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a v prípade skutku v bode 2/ odlišne od podanej obžaloby, v ktorej bol právne kvalifikovaný ako trestný čin zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. Tr. zákona, a to ako trestný čin zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko výsledky dokazovania v prípravnom konaní svedčia o dokonaní trestného činu, keď sa v znaleckom posudku W. W. B. č. 065/10 na strane 15 uvádza, že poškodená R. J. utrpela konaním obžalovaného rozsiahle poškodenie kožného krytu, ktoré zanechá trvalý kozmetický následok jazvy v daných miestach, pričom hlavne zjazvenie ľavej strany tváre nesie známky zohyzdenia, pretože svojím obsahom spôsobuje zmenu mimiky tváre, je viditeľné už z diaľky a vzbudzuje ľútosť okoloidúcich. Zohyzdenie sa považuje podľa § 123 ods. 3 písm. f) Tr. zákona za ťažkú ujmu na zdraví. V prípade skutku v bode 3/ tento senát okresného súdu posúdil ako trestný čin zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona. U všetkých boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, a to vrátane materiálneho znaku, t.j. stupňa nebezpečnosti konania pre spoločnosť, ktorý materiálny znak u prečinu musí byť kumulatívne naplnený.

Obžalovaný z hľadiska veku spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 ods. 1 Tr. zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepríčetnosť v zmysle § 23 Tr. zákona, či zníženie príčetnosti, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť. Obžalovaný konal v prípade skutkov v bode 1) a 2/ vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona a v prípade skutku v bode 3/ minimálne vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zákona. Naplnené boli aj objektívne stránky trestných činov, ako aj objekty skutkových podstát trestných činov, keď v bode 1/ boli objektmi jednak ľudské zdravie a predmetom útoku živý človek a aj ochrana jednotlivca pred niektorými závažnými vyhrážkami, v bode 2/ taktiež ľudské zdravie a predmetom útoku živý človek a v bode 3/ bol objektom záujem na ochrane nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa.

Pri určovaní druhu a výmery trestu senát okresného súdu prihliadal najmä na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

S prihliadnutím na vyššie uvedené zákonné kritéria obžalovanému senát okresného súdu rozsudkom uložil podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona (v znení účinnom v čase spáchania žalovaných trestných činov) s prihliadnutím na § 36 písmeno l) a § 37 písmeno h) Tr. zákona a § 38 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 2 a § 38 odsek 7 Tr. zákona nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, (t. j. obligatórne v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby), pri obligatórnej aplikácii tzv. „asperačnej - zostrujúcej“ zásady, keďže v danom prípade obžalovaný spáchal viacerými skutkami trestné činy zločinu ako aj prečin. Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V adhéznom konaní uložil obžalovanému podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť poškodenej Ingrid Čepákovovej škodu v sume 4.751,14,- € a so zvyškom uplatneného

nároku na náhradu škody bola poškodená podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku odkázaná na občianske súdne konanie

Uvedený pôvodný rozsudok okresného súdu napadol odvolaním iba obžalovaný. Krajský súd v Trenčíne dňa 13. januára 2011 č. k. 2To/135/2010-303 uznesením odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, čím rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

Ďalším uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 07. marca 2014 č. k. 8Nt/97/2013-88 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19. augusta 2014 č. k. 2Tos/64/2014-125 na podklade podaného návrhu obžalovaným, povolil obnovu konania v prospech obžalovaného, avšak iba v časti predmetného trestného konania týkajúceho sa iba výroku o trestnoprávných sankciách (trest či ochranné opatrenie), keď zrušil iba výrok o treste vyššie uvedeného pôvodného rozsudku okresného súdu, pričom jeho výrok o vine, vrátane právnych posúdení žalovaných skutkov súdom a výroky adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody zostali nedotknuté, t. j. právoplatné. Táto obnova konania bola povolená z dôvodu, že pôvodné ustanovenie trestného zákona v § 41 odsek 2, ktoré senát okresného súdu musel (obligatórne) aplikovať bolo nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky posúdené za ústavne nekonformné.

Predseda senátu okresného súdu potom dňa 25. septembra 2014 nariadil hlavné pojednávanie na deň 16. októbra 2014, na ktorom bolo opätovne vykonané dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre opätovné rozhodnutie o výroku trestnoprávných sankcií, keď boli zabezpečené a vykonané relevantné listinné dôkazy podľa § 269 Tr. poriadku, a to aktuálne správy na obžalovaného (odpis z registra trestov a správa o priestupkoch obžalovaného, hodnotenie na jeho osobu z doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a väzby.

Takto bolo zistené, že obžalovaný V. K., okrem predmetného trestného konania doposiaľ nebol súdne trestaný. Bol však 3-krát postihnutý uložením pokuty Obvodným úradom Trenčín, vo všetkých prípadoch pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za skutky, ktoré spáchal 01.01.2009, 05.10.2009 a 20.11.2009. Z miesta trvalého bydliska nebol bližšie hodnotený. Počas doterajšieho nepretržitého obmedzenia jeho osobnej slobody či už väzbou v prípravnom konaní, výkonom trestu odňatia slobody vrátane väzby, do ktorej bol vzatý po povolení obnovy časti predmetného trestného konania nie je obžalovaný hodnotený negatívne, ale pozitívne v štádiu plnenia stanoveného programu jeho reedukácie.

Po opätovnom zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu senát okresného súdu opätovne nemal s poukazom na § 34 ods. 6 Tr. zákona inú možnosť, ako obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, v konečnom dôsledku ako je ďalej uvedené, spojený iba s jeho výkonom. U obžalovaného senát okresného súdu opätovne konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona spočívajúcu v tom, že sa priznal k spáchaniu trestných činov a tieto úprimne oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, spočívajúcu v tom, že spáchal viac trestných činov, pričom však aj s prihliadnutím na § 38 ods. 7 Tr. zákona „nemenil“ zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v jej dolnej či hornej hranici, nakoľko v prípade obžalovaného musel uložiť úhrnný trest odňatia slobody s použitím tzv. „asperačnej (zostrujúcej)“ zásady, keďže spáchal viac (4) trestných činov, resp. viac zločinov (3) a jeden prečin. Preto trest odňatia slobody musel uložiť tak, že hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody najprísnejšieho trestného činu, t. j. v danom prípade trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, zvýšil o jednu tretinu (pri základnej trestnej sadzbe od 4 do 10 rokov), kedy horná hranica sa tak zvýšila na 13 rokov a 4 mesiace. Vzhľadom k tomu, že na podklade nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky došlo v § 41 odsek 2 Tr. zákona k vypusteniu vety „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej sadzby odňatia slobody“, súd už v danom prípade ukladal trest obžalovanému v sadzbe od 4 do 13 rokov a 3 mesiace. Senát okresného súdu pri ukladaní trestu nemohol aj napriek tomu, že sa obžalovaný v celom rozsahu pôvodne doznal k spáchaniu žalovaných skutkov a tieto aj oľutoval, hoci právom záverečnej reči obžalovaný preukazoval kontroverzne skôr opak, prehliadnuť, že obžalovaný opakovane a s gradujúcou stupňom agresivity až brutálne útočil na poškodenú, ako aj konštatované následky, ktoré napokon nastali u nej. Rovnako nemohol prehliadnuť ani nebezpečné skutkové okolnosti v prípade žalovaného skutku pod bodom 3). Hoci obžalovaný sa v rámci záverečnej reči snažil poukázať na iné skutkové okolnosti celého prípadu a vysvetľoval svoj motív

konania, keď mal vo vzťahu k poškodenej konať iba v „afekte“ a ktorý mal vychádzať z toho, že poškodená sa k nemu zle chovala, čo bližšie popisoval (nevera, problémy so stykom ich spoločného dieťaťa, atď.), senát okresného súdu však takéto jeho obhajobné tvrdenia, ktorými sa obžalovaný snažil dosiahnuť čo najmiernejší trestný postih, pokladal za účelové a nevierohodné. Je potrebné uviesť, že obžalovaného obhajobné tvrdenia, aj so zreteľom na čas, kedy došlo k spáchaniu žalovaných skutkov, sú viac-menej bagatelizovaním toho, čoho sa dopustil, čo preukazuje aj jeho snaha po tak dlhom čase hodnotiť negatívne poškodenú a jej charakterové vlastnosti. Toto však senát okresného súdu môže pokladať iba za subjektívne tvrdenia obžalovaného, pretože takéto jeho tvrdenia nie sú ničím relevantným podložené. Naopak, pokiaľ obžalovaný hovorí o svojom konaní ako konaní v „afekte“, s týmto nemožno rozhodne súhlasiť. Je pravdou, že v danom prípade nebolo vykonané znalecké skúmanie aj prípadne o tejto otázke, avšak to, že obžalovaný už po dlhší čas rôznym spôsobmi útočil na poškodenú (najskôr verbálne - slovné), neskôr už aj fyzicky (teda so stúpajúcou tendenciou z hľadiska spôsobu ako aj miery útoku), čo fyzicky vyvrcholilo do ostatného a značne brutálneho útoku s konštatovanou ťažkou ujmom u poškodenej. Uvedené preukazujú skutkové okolnosti priestupkových konaní ako aj predmetné trestné konanie v prípade skutkových okolností oboch žalovaných skutkov pod bodom 1) a 2). Obžalovanému nič nebránilo, aby svoje problémy s poškodenou tak ako on udával, riešil legálnym spôsobom a bez akéhokoľvek násillia. Preto senát okresného súdu dospel k záveru, že u obžalovaného nie sú dané také skutočnosti, ktoré by adekvátne odôvodňovali postup súdu pri ukladaní trestu tak, že tento by mal byť mimoriadne podľa § 39 Tr. zákona znížený či ukladaný trest pri dolnej hranici trestnej sadzby. Práve naopak, v danom prípade bolo a je potrebné na obžalovaného pôsobiť prísnejším trestom a preto senát okresného súdu uložil obžalovanému, na druhej strane s prihliadnutím na pozitívne javiaci sa vývoj jeho resocializácie počas doterajšieho obmedzenia jeho osobnej slobody, úhrnný trest odňatia slobody miernejší o 1 rok, než bol pôvodne obžalovanému uložený, t. j. vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Tento trest je pritom uložený v dolnej polovici obligatórne a zákonne určenej sadzby 4 roky až 13 rokov a 4 mesiace, keď horná polovica tejto zvýšenej trestnej sadzby je od 8 rokov a 7 mesiacov. Na výkon uloženého trestu senát okresného súdu obžalovaného opätovne zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, keďže pred spáchaním všetkých trestných činov obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, a prísnejšie zaradenie podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona sa v jeho prípade nejavilo ako potrebné.

Obžalovanému senát okresného súdu opätovne uložil aj trest prepadnutia dvoch zaistených vecí, patriacich mu, ktoré použil na spáchanie trestných činov v bodoch 1/ a 2/, a to 1 ks montážneho kovového kľúča v tvare písmena L o veľkosti cca 30 cm a 1 ks vreckového nožika s čiernou rukoväťou, všetky v prospech štátu v zmysle § 60 ods. 6 Tr. zákona.

Takto oba uložené tresty naplnia svoj účel vyjadrený v ustanovení § 34 Tr. zákona.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, avšak aj v tomto prípade, ako aj v prípade otázky viny zostali výroky pôvodného rozsudku senátu okresného súdu nedotknuté a právoplatné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia - vyhlásenia (doručenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.